

на, что быхмы ѡли, какъ быхмы поминѡли прѣзъ зимѡ-тѡ? А кога стане сушя та ся не роди ничто въ нѣкое крайще, тамъ хора-та быхѡ измрѣли отъ гладъ, ако имъ ся не намѣряше нѣчто спестенъ трудъ, сиречь имотъ за да си купять что-то по другы мѣста ся е родило; кога ся поболи чловѣкъ или испадне въ другѡ нѣкоѡ невольѡ, ако му ся не найдяше нѣчто, съ кое-то да си види нуждѡ-тѡ, той или бы теглилъ или бы чякалъ отъ чюжды рѡцѣ. И така съ всеичко това что ни смышлява цѣла-та природа? Что ны подещатъ естество-то ни и неволи-ты ни, които съ неразлѡчны съ наше-то бытіе? Смышлявать ни, подещатъ ны, че единъ дѣлъ отъ труда и отъ неговы-ты плодове трѣбува да скѡтваемы и да чюваемы за ненаданы потрѣбы и за нуждѡ.

Това трѣбува еще и за да двигнемъ връхъ и да цвнемъ. Тебѣся иска да ти подобрѣе, да ти олегне работа-та; ще ти ся да спечялишь повечко за да ся поминувашъ на по-широко. Глупавъ чловѣкъ всеичко това чяка отъ слѣпѡ-тѡ честь, и тя наистинѡ е за слѣпцы; а пакъ уменъ чловѣкъ ся надѣе на работѡ-тѡ си и на труда си. На мнозина ся чини, че иманіе-то и богатство-то дохаждаютъ отъ голѡ честь; наистинѡ за това ся искать егодны обстоятелства и добра sluка, нѣ никога безъ трудъ и мѡкѡ нѣма прокопсіѡ. Это зачто!

Имота или самъ печялишь или отъ другого добывашъ. Что-то е намѣрилъ нѣкой отъ по-стары-ты си, като наслѣдіе, него или сами ти съ спечялили и прикѡтали, или пакъ отъ другы съ го добыли и така на татѣкъ връви доклѡ ся стигне до оногова, кой-то самъ съ труда си е набралъ имота или божемъ го подвѣдилъ, а другы по него го множили, доклѡ най-